

δισυλλαβία

CHOROBOV. 212. 5 sq. ιστέον δὲ ὅτι ἀπὸ δισυλλαβίας ἕως ἑξ συλλαβῶν μετροῦνται οἱ πόδες.

TRICH. 389. 1 sqq. μονόμετρον δὲ (*scil.* ἀντισπαστικόν) ὑπερκατάληκτόν ἐστιν οἶον τό·

φαείνοισά μοι.

τοῦτο δὲ ἐπίσημόν ἐστι πενθημιμερὲς ὀνομαζόμενον, ὅτι τοῦ πέντε τὸ ἥμισυ ἔχει μετρούμενον γὰρ κατὰ δισυλλαβίαν δύο ἥμισυ δισυλλαβίας εὐρίσκεται ἔχον.

TRICH. 389. 10 sqq. δίμετρον δὲ (*scil.* ἀντισπαστικόν) ἐστὶ καταληκτικόν μὲν τό·

πολεῦντος πότνια μέυ.

τοῦτο δὲ ἐφθημιμερὲς καλεῖται, τρεῖς ἥμισυ ἔχον δισυλλαβίας, αἶ εἰσὶν ἥμισυ τοῦ ἑπτά.

TRICH. 392. 6 sqq. δίμετρον δὲ (*scil.* ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος) καταληκτικόν τό· ἐν δ' ἁμερίῳ φωτί.

τοῦτο δὲ καὶ ἐπίσημόν ἐστιν, ἐφθημιμερὲς καλούμενον, ὅτι τρεῖς ἥμισυ ἔχει δισυλλαβίας, αἶ εἰσὶν ἥμισυ τοῦ ἑπτά.

TZETZ. *de metr.* 320. 3 sqq.

τρεῖς τὰς ἀπάσας γίνωσκε τυγχάνειν καταλήξεις·
πρώτην τὴν καταληκτικὴν εἰς μονοσυλλαβίαν,
δευτέραν καταληκτικὴν εἰς τὴν δισυλλαβίαν,
τρίτην τὴν ἀκατάληκτον· οὐδὲν δὲ πειραιτέρω.
τὴν γὰρ βραχυκατάληκτον κατάληξιν οὐκ ἔχει,
οὐ τὴν ὑπερκατάληκτον· ἄλλων εἰσὶ γὰρ μέτρων
ιαμβικῶν, τροχαικῶν, ναὶ μὴν καὶ ἀναπαιστων.
τῶν κατὰ διποδῖαν δὲ φημι μεμετρημένων,
τῶν δισυλλαβῶν μέτρων δὲ τῶν κατὰ διποδῖαν.

TZETZ. *de metr.* 324. 34

καὶ ταῦτα μὲν εἰρήκειμεν περὶ δισυλλαβίας.

IOANN. in Hermog. *id.* I (RhG VI, p. 168. 28 sqq. Walz) καταλήξεις δὲ εἰσὶν ἑξ, αἶ καὶ ἀποθέσεις λέγονται, καὶ διαστήματα μερικά· ἀκατάληκτον καταλήγον εἰς δισύλλαβον, καταληκτικόν εἰς τρισύλλαβον, ὑπερκατάληκτον εἰς τρισύλλαβον· ὑπερκατάληκτον εἰς δισυλλαβίαν.

IOANN. in Hermog. *id.* I (RhG VI, p. 169. 9 sqq. Walz) δίμετρον καταληκτικόν εἰς συλλαβὴν· ἐπὶ δακτύλου μὲν καταληκτικόν εἰς δισυλλαβίαν, οἶον· ὄυνεκα τὸν τα· εἰς δὲ συλλαβὴν οὐκ ἐγχωρεῖ

SCHOL. REC. in Pind. *Ol.* 5 (p. 182. 11 sq. Abel) τὸ α' δακτυλικόν τρίμετρον καταληκτικόν εἰς δισυλλαβίαν.

SCHOL. REC. in Pind. *Ol.* 9 (p. 310. 7 sq. Abel) τὸ α' ἀναπαιστικόν μονόμετρον ὑπερκατάληκτον εἰς δισυλλαβίαν.

SCHOL. in Aristoph. *eq.* 1264a (p. 258. 7 sqq. Jones-Wilson) vet korwōnīs dé, ἑξῆϊσι γὰρ οἱ ὑποκριταί, καὶ ἐστὶ συζυγία ἐπιρρηματική, ἧς αἶ μὲν μελικαί

δισλλαβία

περίοδοι δεκάκωλοί εἰσι, καὶ αὐτῶν τὸ μὲν πρῶτον ἰαμβικὸν ἐφθήμερες, τὸ δὲ δεύτερον δακτυλικὸν τρίπουν εἰς δισλλαβίαν.

SCHOL. in Aristoph. *pac.* 775d. 1 sqq. (p. 120 Holwerda) vet διπλῆ καὶ μεταβολὴ εἰς μονοστροφικὴν δυάδα ἐννεακαίδεκα κώλων ἔχουσα τὰς περιόδους· ὧν ... τὸ ζ' δακτυλικὸν τρίπουν εἰς δισλλαβίαν ... 10 sq. (p. 121 Holwerda) τὸ ις' <δακτυλικὸν> διπλοῦν εἰς δισλλαβίαν. [M.E.]